

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

Biroul de Informare și Relații Publice

COMUNICAT DE PRESĂ

Urmare articolului apărut în cotidianul „România Liberă” din 16 ianuarie 2007, intitulat „Judecătorea Bârsan a ratat aterizarea pe pista legii – Acrobații juridice în dosarul Aeroportului Băneasa”, semnat de doamna Voichița Rășcanu și domnul Cătălin Antohe, doamna judecător Victoria Gabriela Bârsan a formulat prezenta cerere de apărare a reputației profesionale, adresată Consiliului Superior al Magistraturii, cu următorul conținut:

București, 23 / 01 / 2007

**Domnului Judecător
Anton PANDREA
Președinte
Consiliul Superior al Magistraturii**

Domnule Președinte,

Subsemnata, judecător **Gabriela-Victoria BÎRSAN**, președinta Secției de contencios administrativ și fiscal a Înaltei Curți de Casație și Justiție,

În temeiul art. 75 din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările ulterioare, și al art. 30 din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată, cu modificările ulterioare,

Formulez prezenta

CERERE DE APĂRARE A REPUTAȚIEI PROFESIONALE

În raport de afirmațiile neadevărate conținute în articolul "Judecătoarea Bârsan a ratat aterizarea pe pista legii - Acrobații juridice în dosarul Aeroportului Băneasa", semnat de doamna Voichița RĂȘCANU și de domnul Cătălin ANTOHE și publicat în cotidianul "România Liberă" din 16 ianuarie 2007,

Și vă solicit să dispuneți:

1. Admiterea cererii de apărare a reputației profesionale;
2. Constatarea faptului că acuzațiile care mi se aduc în respectivul articol, și anume că aș fi aprobat preschimbarea unor termene de judecată fără citarea părților și aș fi schimbat repartizarea aleatorie a cauzelor pe complete de judecată, sunt false și sunt făcute după ce ziariștii în cauză dispuneau de toate informațiile referitoare la dosarele despre care au scris;
3. Publicarea soluției date prezentei cereri de apărare a reputației profesionale.

MOTIVELE CERERII:

ÎN FAPT:

1. Conținutul articolului de presă

În articolul "Judecătoarea Bârsan a ratat aterizarea pe pista legii - Acrobații juridice în dosarul Aeroportului Băneasa", semnat de doamna Voichița RĂȘCANU și de domnul Cătălin ANTOHE și publicat în cotidianul "România Liberă" din 16 ianuarie 2007 (anexat), se fac următoarele afirmații:

- în Dosarul nr. 14424/1/2006 al Secției de contencios administrativ și fiscal al Înaltei Curți de Casație și Justiție, partea Aeroportul Internațional București Băneasa a formulat cerere de preschimbare a termenului inițial de 23 ianuarie 2007, iar subsemnata am aprobat preschimbarea termenului de judecată pentru 14 noiembrie 2006, fără citarea părților, și am stabilit și completul de judecată care se va pronunța în dosar, încălcând și sistemul de atribuire aleatorie a dosarelor; ulterior, în același dosar, subsemnata am suspendat provizoriu executarea unei hotărâri judecătorești;

- în Dosarul nr. 14333/1/2006 al Secției de contencios administrativ și fiscal al Înaltei Curți de Casație și Justiție, având aceleași părți, s-a parcurs aceeași procedură, inclusiv preschimbarea termenului fără citarea părților; în același dosar, subsemnata am suspendat provizoriu executarea hotărârii judecătorești;

- după câteva zile, subsemnata am respins ca inadmisibilă cererea de revocare-revenire asupra soluției de suspendare provizorie.

Sub aspectul stilului articolului:

- sunt indicate numere de dosare, numele părților, date calendaristice ale procedurilor și actelor, forma acestora, ceea ce creează impresia veridicității informațiilor publicate;

- sunt indicate dispoziții legale pretins incidente în cauză, ceea ce creează impresia legalității afirmațiilor făcute în articol;

- sunt făcute afirmații directe la adresa subsemnatei, cu privire la legalitatea măsurilor dispuse: am încălcat norme elementare de procedură judiciară, am încălcat grav procedurile și nu am respectat obligațiile prevăzute de lege;

- afirmațiile la adresa subsemnatei sunt făcute și într-un stil direct ofensator, începând din titlu ("*Judecătoarea Bârsan a ratat aterizarea pe pista legii*") și continuând în tot cuprinsul articolului ("*magistratul Gabriela Bârsan (...) a «intervenit» în această cauză»; «aici a intrat în scenă judecătoarea Gabriela Bârsan»; «a «uitat» în același timp să citeze părțile»; «prin această «inovatie» în materie de procedură»; «năzdrăvăniile nu s-au oprit aici»; «completul a decis să trimită cererea spre soluționare «mai-marelui» secției, adică aceleiași judecătoare Bârsan».*")

Acest articol de presă a stârnit comentarii negative în rândul cititorilor ziarului, care figurează pe pagina Internet de comentarii (anexată).

2. Realitatea faptelor din dosarele judiciare

În realitate, actele de procedură din cele două dosare sunt complet diferite de ceea ce este prezentat în articolul de presă.

În Dosarul nr. 26217/1/2004, Secția de contencios administrativ și fiscal a Înaltei Curți de Casație și Justiție (cu precizarea că subsemnata nu am făcut parte din completul de judecată) a pronunțat, în recurs, Decizia nr. 3329 din 10 octombrie 2006 (anexată).

Împotriva acestei decizii s-au formulat atât o contestație în anulare (anexată), care formează obiectul Dosarului nr. 14333/1/2006, cât și două cereri de revizuire (anexate), care formează obiectul Dosarului nr. 14424/1/2006, situație constatată și prin Nota din 19.01.2006 a magistratului-asistent șef al Secției de contencios administrativ și fiscal către Consiliul Superior al Magistraturii (anexată).

Cele două dosare au fost repartizate aleatoriu la complete de judecată, primind termene la 19.01.2007 și, respectiv, la 23.01.2007 (anexat). Conform planificărilor judecătorilor, subsemnata nu face parte din niciunul dintre cele două complete de judecată (anexate).

În ambele dosare, în afară de exercitarea căilor extraordinare de atac, s-au cerut atât suspendarea executării hotărârii atacate, cât și suspendarea provizorie a executării până la soluționarea cererii de suspendare.

În niciunul dintre dosare, niciuna dintre părți nu a solicitat preschimbarea termenului de judecată și nici nu s-a dispus această măsură, nici de subsemnata, nici de vreun alt magistrat.

În raport cu cererea revizuiantului din 02.11.2006, de soluționare a cererii de suspendare provizorie a executării până la soluționarea cererii de suspendare, subsemnata, prin rezoluția pusă pe cerere în aceeași zi, am dispus fixarea termenului de judecată pentru 14.11.2006. Precizez că este vorba de termenul de judecată pentru cererea de suspendare provizorie a executării, iar nu de termenul de judecată pentru cererea de revizuire, care a rămas nemodificat.

Având în vedere principiul de drept conform căruia accesoriul urmează soarta principalului, principiul bunei administrări a justiției, precum și dispozițiile art. 96¹ din Regulamentul de ordine interioară al instanțelor judecătorești, cu modificările ulterioare (*"Cererile accesorii referitoare la un dosar repartizat aleatoriu se judecă de același complet."*), cererea de suspendare provizorie a executării a fost atribuită de subsemnata completului desemnat aleatoriu pentru soluționare cererii principale, adică a cererii de revizuire. Mai mult, având în vedere caracterul urgent, potrivit legii, al judecării cererii de suspendare provizorie, cauza a fost atribuită acestui complet pentru prima ședință de judecată imediat următoare față de data atribuirii, adică 14.11.2006, conform planificării judecătorilor (anexată).

Potrivit dispozițiilor art. 403 alin. 4 Cod proc. civ., invocate de revizuiant în cererea

sa și constituind temeiul juridic indicat **expres** de subsemnata în rezoluția din 02.11.2006, suspendarea provizorie se dispune *"fără citarea părților"*.

Pentru termenul din 14.11.2006, acesta figurează pe lista de ședințe și pe fișa dosarului, publicate pe Internet (anexat).

La termenul din 14.11.2006, în camera de consiliu și fără citarea părților, conform art. 403 alin. 4 Cod proc. civ., dar în prezența părților care s-au prezentat, completul de judecată (din care subsemnata nu am făcut parte) a dispus trimiterea cererii de suspendare provizorie spre competență soluționare către președintele Secției de contencios administrativ și fiscal, adică subsemnatei. Instanța s-a întemeiat atât pe dispozițiile art. 403 alin. 4 Cod proc. civ., care fac vorbire de competența președintelui instanței (secției), cât și pe interpretarea din 19.10.2006 a Plenului Consiliului Superior al Magistraturii - pct. 15 lucrarea nr. 137/1154/2006, în sensul că: *"Plenul Consiliului a stabilit că, prin art. 403 alin. 4 din Codul de procedură civilă s-a prevăzut o situație de excepție de la principiul repartizării aleatoriu a dosarelor, în sensul că un anumit tip de cerere - suspendarea provizorie a executării silite, este de competența exclusivă a președintelui instanței, repartizarea spre soluționare, în acest caz, fiind făcută de legiuitor, nefiind incidente nici dispozițiile art. 96¹ din Regulamentul de ordine interioară al instanțelor judecătorești."* (anexat).

Având în vedere soluția statuată de un **complet de 3 judecători**, am acceptat competența de soluționare a cererii de suspendare provizorie a executării și m-am pronunțat asupra ei, în calitate de președinte de secție, prin Încheierea din 20.11.2006.

Pentru identitate de rațiuni privind competența, având în vedere cele statuate de un **complet de 3 judecători** al Secției de contencios administrativ și fiscal al Înaltei Curți de Casație și Justiție, rezultă că și în dosarul privind contestația în anulare competența de soluționare a cererii de suspendare provizorie revine tot președintelui de secție, așa încât subsemnata m-am pronunțat și cu privire la această cerere de suspendare provizorie, printr-o Încheiere din 20.11.2006.

Este evident că soluționarea celor două cereri de suspendare provizorie, prin două încheieri diferite, de către președintele secției nu încalcă nicio dispoziție legală, **fiind vorba de cereri formulate în dosare având obiecte diferite**, și anume cerere de revizuire, respectiv contestație în anulare.

Judecarea celor două cereri de suspendare provizorie s-a făcut, sub aspect procedural, **cu stricta respectare a dispozițiilor art. 403 alin. 4 Cod proc. civ.**, adică în camera de consiliu și fără citarea părților.

Prin cele două încheieri, subsemnata, în calitate de președinte de secție, am admis cererile de suspendare provizorie. În motivare, s-a avut în vedere faptul că, în materia contenciosului administrativ, potrivit legii speciale, **hotărârile irevocabile sunt titluri executorii și executarea trebuie făcută în termen de cel mult 30 de zile**, s-a reținut iminența executării și s-a constatat că sunt îndeplinite cele două condiții prevăzute de art. 403 alin. 4 Cod proc. civ., respectiv urgența și plata cauțiunii. Este de subliniat că suspendarea provizorie dispusă durează **numai până la soluționarea cererii de suspendare** de către completul de judecată investit cu judecarea căilor extraordinare de atac - revizuire și, respectiv, contestație în anulare.

Împotriva ambelor încheieri, din ambele dosare, intimata S.C. Aviația Utilitară București S.A. a formulat câte o cerere de "revocare-revenire" asupra suspendării provizorii. Potrivit **principiului simetriei formelor juridice**, cererile au fost soluționate tot de președintele de secție, adică de subsemnata, prin Încheierile din 11.12.2006. Cererile au fost respinse, reținându-se că, potrivit art. 403 alin. 4 Cod proc. civ., încheierea de suspendare provizorie a executării **nu este supusă niciunei căi de atac**.

Pe fondul căilor extraordinare de atac, în Dosarul nr. 14333/1/2006, contestația în anulare a fost respinsă de completul căruia cauza îi fusese atribuită aleatoriu prin Decizia nr. 331 din 19.01.2007, conform minutei (anexată), în timp ce Dosarul nr. 14424/1/2006, privind cererile de revizuire, are ca prim termen de judecată pe fond, la completul căruia îi fusese atribuit aleatoriu, la 23.01.2007.

Prin urmare, în raport cu actele dosarelor și cu realitatea faptelor, rezultă că:

- în niciunul dintre cele două dosare nu s-a formulat de vreo parte vreo cerere de preschimbare a termenului și nici nu s-a dispus preschimbarea vreunui termen, **fiind false afirmațiile din articolul de presă, în sensul că subsemnata ar fi aprobat cererile unei părți de preschimbare a termenelor de judecată, și aceasta și fără citarea părților;**

- ambele dosare au fost atribuite în mod aleatoriu completelor de judecată pentru judecarea pe fond a căilor extraordinare de atac (contestație în anulare și revizuire), cu termene la 19.01.2007 și, respectiv, 23.01.2007, repartizare aleatorie care a fost respectată și asupra căreia nu s-a intervenit, **fiind false afirmațiile din articolul de presă, în sensul că subsemnata ar fi schimbat repartizarea aleatorie și ar fi atribuit dosarele altor complete;**

- cererea de suspendare provizorie a executării, în dosarul privind cererea de revizuire, fiind calificată de subsemnata o cerere accesorie, a fost atribuită strict completului investit cu judecarea cererii principale și care fusese stabilit aleatoriu, și aceasta în prima ședință imediat următoare atribuirii cererii accesorii, **fiind false afirmațiile din articolul de presă, în sensul că subsemnata ar fi schimbat repartizarea aleatorie și ar fi atribuit dosarul altui complet;**

- subsemnata, în calitate de președinte de secție, am respectat soluția unui complet de 3 judecători, în interpretarea dispozițiilor legale și regulamentare, privind competența președintelui de secție de soluționare a cererilor de suspendare provizorie și m-am pronunțat - ca fiind competentă pentru identitate de rațiune - în ambele cereri de suspendare provizorie a executării, **fiind lipsite de suport legal insinuările din articolul de presă în sensul că m-aș fi pronunțat ilegal în două cauze identice.**

3. Documentarea ziariștilor

Așa cum reiese și din comunicatul de presă al Înaltei Curți de Casație și Justiție din 16.01.2007 (anexat), articolul de presă a fost întocmit după ce unuia dintre ziariștii semnatori i s-a aprobat studiul actelor din dosar la arhiva Secției de contencios administrativ și fiscal, ceea ce acesta a și făcut la 03.01.2007, și după ce ziarului în cauză i s-au trimis, ca răspuns la cererea din 04.01.2007, informații detaliate cu privire la ambele dosare, la data de

08.01.2007.

Prin urmare, **Înalta Curte de Casație și Justiție a răspuns favorabil cererilor de informare și de documentare din partea presei în prezentele cauze, iar ziariștii au făcut o documentare completă.**

În aceste condiții, faptul că, în articolul de presă, ziariștii **inventează** fapte ilegale grave pe care le atribuie subsemnatei (preschimbarea de termene și schimbarea dosarelor de la completele cărora acestea le fuseseră repartizate aleatoriu) **nu poate fi în niciun caz justificat prin eroare ori prin lipsa de informații.**

Mai mult decât atât, **după** publicarea acestui articol de presă, Comunicatul Înaltei Curți de Casație și Justiție - Biroul de informare și relații publice din 16.01.2007, foarte detaliat și prezentând argumente de fapt și de drept, **a fost complet ignorat de ziarul în cauză**, care nu l-a publicat nici măcar în extras și nici nu a făcut în vreun fel referire la el.

Rezultă că și **ulterior** publicării articolului de presă, ziariștii în cauză și publicația periodică, deși dispuneau de toate informațiile necesare și dispuneau de un comunicat în replică, **au înțeles să-și mențină poziția, prin lipsă de reacție, ceea ce, de asemenea, nu poate reprezenta o eroare.**

ÎN DREPT:

Constituția României republicată, prin art. 30 alin. (6), garantează dreptul la respectarea demnității și onoarei, ca limită a libertății de exprimare.

În același timp, art. 8 din Convenția europeană a drepturilor omului consacră dreptul la respectarea vieții private - ceea ce, potrivit jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, include și dreptul la respectarea onoarei -, iar art. 10 prevede, printre scopurile legitime ale ingerințelor în exercitarea libertății de exprimare, protecția reputației sau a drepturilor altei persoane, precum și garantarea autorității și imparțialității puterii judiciare.

Conform art. 11 și art. 20 din Constituție, precum și jurisprudenței Curții Constituționale și Înaltei Curți de Casație și Justiție, ca și doctrinei, normele Convenției europene a drepturilor omului, în interpretarea dată lor prin jurisprudența instanței de contencios european al drepturilor omului, sunt direct aplicabile în dreptul intern, cu valoare interpretativă constituțională și cu forță supralegislativă.

Prezenta cerere nu urmărește în niciun fel să împiedice exercitarea libertății de exprimare, în special a libertății presei, calificată de Curtea Europeană drept "câinele de pază al democrației", deoarece această libertate este esențială într-o societate democratică pluralistă, bazată pe toleranță, nu numai pentru informațiile ori ideile general acceptate în societate ori privite cu indiferență, ci și pentru (sau mai ales pentru) cele care lovesc, șochează sau nemulțumesc. În egală măsură, nu se are în vedere interzicerea discutării de presă a subiectelor de interes public ori lansarea de critici justificate, inclusiv la adresa

magistraților și a hotărârilor judecătorești.

În același timp însă, atât art. 10 din Convenția europeană, cât și jurisprudența instanței de contencios european subliniază că exercitarea libertății de exprimare include obligații și responsabilități. Dacă presa are dreptul la o anumită doză de exagerare, chiar de provocare, ea nu trebuie să depășească anumite limite, în special prin prezentarea de fapte neadevărate ori prin lansarea unei campanii de calomniere a unei persoane.

Admiterea prezentei cereri de apărare a reputației unui judecător constituie o ingerință minimă în libertatea de exprimare, ea neavând caracterul unei sancțiuni, cu atât mai puțin al unei sancțiuni penale. Ingerința este prevăzută de o lege accesibilă și previzibilă, urmărește scopuri legitime (protecția drepturilor și reputației, precum și garantarea autorității și imparțialității justiției) și este necesară într-o societate democratică, răspunzând unei nevoi sociale imperioase și fiind proporțională.

Personal, subsemnata mi-am desfășurat întreaga activitate profesională ca judecător. În prezent, ocup poziția a treia în ierarhia magistraturii de scaun, ca președinte de secție la jurisdicția supremă a ordinului judiciar, după președintele și, respectiv, vicepreședintele Înaltei Curți de Casație și Justiție.

Mi-am făcut din slujirea demnă și discretă a justiției scopul întregii vieți profesionale. Consider că justiția - singura putere independentă și neutră politic în stat - trebuie respectată, așa cum trebuie respectați și cei care oficiază pentru ea.

Înventarea de fapte cu privire la dosare judiciare și, pe baza acestora, lansarea de acuzații calomnioase la adresa unui judecător, făcute de ziariști complet documentați și în cunoștință de cauză, trebuie să determine reacția Consiliului Superior al Magistraturii, investit constituțional cu rolul de garant al independenței justiției. Independența, ca și autoritatea și imparțialitatea justiției, nu pot fi concepute fără garantarea nu numai a inamovibilității judecătorilor, dar și a apărării prestigiului lor profesional.

Magistratul, luat izolat, este complet dezarmat în fața atacurilor calomnioase din presă. El nu are altă putere decât forța argumentelor juridice din hotărârea pe care o pronunță. Judecătorul însă nu poate să aducă direct la cunoștința publicului hotărârea și motivele ei, sursa de informare fiind presa. Mai mult, judecătorul are obligația de rezervă și nu poate ieși public să-și susțină decizia și, cu atât mai puțin, să polemizeze cu presa.

În schimb, scutul constituțional protector al magistratului împotriva atacurilor nedrepte este Consiliul Superior al Magistraturii. Prestigiul profesional care trebuie apărut este al fiecărui judecător, este al întregii magistraturi de scaun și este al justiției.

Chiar dacă are un sân dezgolit (fiind, deci, și umană), justiția este maiestruoasă, și aceasta nu în primul rând pentru că dispune de sabie, ci pentru că încearcă să țină în echilibru balanța. Forța ei nu vine în principal din afară, din simbolurile exterioare ale puterii, ci esențialmente din interior, din forța convingerilor, din profesionalism și din credința în dreptate, care formează și confirmă prestigiul profesional și moral. Bronzul zeiței justiției este rece, dar inimile judecătorilor care împart dreptatea sunt fierbinți și nu acceptă înjosirea și atacurile nedrepte.

Nu cred că este în interesul justiției, al statului de drept și democratic, al valorilor drepturilor omului, ca societatea să accepte fără reacție umilirea publică și fără nicio vină a unui judecător de la Înalta Curte, de către doi ziariști care nu pot invoca nici măcar scuza lipsei de documentare.

În plus, prin publicarea articolului de presă cu numai trei zile înainte de judecarea primului dintre cele două dosare, am simțit acut o presiune asupra independenței și imparțialității justiției, exercitată atât direct, cât și, prin intermediul subsemnatei, ca președintă de secție, asupra egalilor mei, judecătorii ce urmau să statueze în concret.

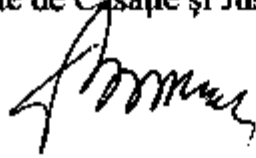
Îmi întemeiez prezenta cerere pe dispozițiile art. 75 din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările ulterioare, și ale art. 30 din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată, cu modificările ulterioare.

MIJLOACE DE PROBĂ:

Înțeleg să mă folosesc de înscrisurile indicate în cuprinsul prezentei cereri și care sunt anexate.

Prezenta cerere este redactată de avocat Corneliu-Liviu POPESCU, în temeiul Împuternicirii avocațiale nr. 06 din 18.01.2007, cuprinde 8 (opt) file și este depusă la Consiliul Superior al Magistraturii, astăzi, 23.01.2007.

Judecător **Gabriela-Victoria BÎRSAN**,
președinta Secției de contencios administrativ și fiscal
Înalta Curte de Casație și Justiție- _____

12.2.2007